

PLAATSELIJK NIEUWS

KON. HARMONIE ST. CECILIA 1836 VAALS. In het komend weekend 21 en 22 november vinden de jaarlijkse traditionele vieringen plaats rondom het feest van St. Cecilia.

Midden in de bloeiperiode, samenhangend met de succesvolle deelname aan het bondsconcours in Limbricht, dienen zich 4 jubilarissen aan.

Foto Kaldenbach Simepeld-Vaals

André Kohnen, Peter Sparla, Jac Rombach en Jac Schoonbroodt, alle vier 40 jaar lid van het korps. Vier steunpilaren viëren feest. Gestart in 1947 toen in de meeste verenigingen de scherven van het oorlogsgebeuren werden samengelijmd, vormden zij de nieuwe generatie muzikanten die gestalte moest geven aan het verenigingsgebeuren van onze harmonie.

En jonge, jonge, op welke geweldige wijze hebben ze dat gedaan. Steunpilaren, waren ze vanaf het begin, zijn ze nu nog steeds en zullen ze ook beslist nog een tijd blijven.

André Kohnen heeft na enkele jaren tuba, de rest van de voorbije veertig jaar de grote bombardon bespeeld. Voorwaar, een geweldige prestatie, al was het alleen al vanwege het gewicht dat André door de jaren heen langs velden en wegen heeft getorst. Maar dat is natuurlijk niet alles. André Kohnen is ook steeds een uistekende muzikant geweest. Hij was 15 jaar lang bestuurslid van de vereniging en was ook van begin tot einde de bassist van de Knapkapel.

Peter Sparla, 40 jaar waldhoornist en tevens 35 jaar (tot heden toe) penningmeester. Deze combinatie staat garant voor een volledig vrijetijds beslag. Direct na de zorg voor zijn gezin, heeft Peter Sparla door al die jaren heen maar één interesse gehad en dat is steeds het wel en wee van de vereniging geweest.

Het bespelen van 'n waldhoorn vergt veel individueel oefenen los van het collectief repeteren, terwijl het regelen van de financiën van een harmonie-orkest een continue proces is.

Als men dat over zo'n tijdspanne voor elkaar krijgt, is speciale dank zeker op zijn plaats.

De derde jubilaris op rij is Jac Rombach, 40 jaar lang de fluitist van het korps. Een geweldige muzikant, die op de eerste stoel naast de dirigent, steeds tot op de dag van vandaag, in staat is geweest ook de moeilijkste muzikale opgaven te volbrengen. Een dergelijke prestatie is slechts mogelijk als men gedreven wordt door een grote motivatie, want zonder deze is het niet mogelijk om in urenlange thuisstudies de veelal moeilijke fluit- en piccolo-partijen zo te beheersen als Jac dat steeds gedaan heeft.

Vermeldenswaardig is ook nog dat hij gedurende een vijftal jaren bestuurslid was in de functie van archivaris en instrumentbeheerder.

De laatste, tevens de jongste maar beslist niet de minste van het jubilerend kwartet is Jac Schoonbroodt. Van meet af aan heeft hij met een sterachtige allure zijn instrumenten bespeeld.

Als jong muzikant beheerste hij al op de bariton als solist de Carneval de Venice. Later muntte hij jaren uit als schuifrombonist waarbij hij zowel in het collectief als solist in het korps, tot grote prestaties kwam. Ook na een wissel naar de grote B-bas hebben we kunnen blijven profiteren van de grote muzikale kwaliteiten van Jac Schoonbroodt. Dat ook dit nog lang moge voortduren.

Concluderend kan worden gesteld dat de vier jubilarissen inderdaad vier onmisbare steunpilaren in de vereniging zijn, die door de jaren heen, zowel muzikaal als organisatorisch een enorme bijdrage aan de continuïteit van het korps hebben geleverd, want ook Jac Schoonbroodt was diverse jaren lid van het bestuur.

Alle vier verdienen ze hiervoor hulde van allen en iedereen die de harmonie een warm hart toedragen. Zij krijgen tijdens een feestavond in de zaal van hotel Suisse op zaterdag 21 november a.s. een verdiende receptie aangeboden, zodat iedereen de kans krijgt hen te feliciteren.

Op zondagmorgen 22 november vindt vanzelfsprekend het hoogtepunt plaats van het St. Cecilia-weekend en wel in de St. Pauluskerk.

Om 11.15 wordt hier samen met het Kon. Mannenkoor Cecilia 1837 de plechtige Hoogmis ongeluisterd. Hierna marcheren beide verenigingen naar hun respectievelijke lokaliteiten voor het houden van de traditionele Frühschoppen.